

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Ustavoverstvo in — sleparstvo.

Izdatelj nekega pamfleta zoper avtonomiste, katerega je objavil pod imenom: Zgodovina Avstrije od leta 1871, H. W. Rogge, piše v svoji knjigi o „ustavovernem“ borznem sleparstvu o času „sinega narodnogospodarstva nega razcvita“ sledeče:

„Najusodnejši trenotek za političko razvijanje Avstrije je bila tesna zveza borznega sleparstva z ustavoverno stranko. Ona je tržila v parlamentu in na borzi politizirala, borzo in pontiko tako pomesala, da nij bilo moč najti jima meje. Politiki so zidali železnice, borzniki so snovali banke, jedni so drugim pomagali, kajti zdaj je potrebovala gospodujoča stranka pomoči borznikov, zdaj so ti potrebovali pomoči parlamenta. Korifeje so z majbenimi izjemami obogateli. Ustavoversko novinarstvo je delalo reklamo za vse mogoče posle, poznalo nij nikdar državnih interesov, ono nij svarilo občinstva, ko so je ropali brezvestni financieri. Nasprotno! Koliko sto tisoč se je plačalo novinam in takozvanim „narodnogospodarstvenim“ urednikom, samo da so dotični časopisi molčali toliko časa, kolikor časa se je novcev subskribiralo na kakšno sleparsko podjetje. Če je pa kak pošten človek opozoril na sleparsko početje v parlamentu in borzi, pa so vzdignili krik: Kaj čejo ti usiljenci? ali nij Avstrija v „trdnih rokah“? V starem državnem zboru so bile tri četrti velikih podjetij zastopane. Izmej 167 poslancev je bilo 46 taci, ki so zastopali 125 služb „ferwaltungsratov“; izmej 18 poslancev nižjeavstrijskega deželnege zboru je bilo celih 12 „ferwaltungsratov“ ki so zastopali 38 taci sinekur. Ali kar je najhujše, nijedna velika banka

nij skoraj falirala, da ne bi bila za soboj potegnila kakega odličnega vodje „ustavoverne“ stranke, ki je bil ali kak „gründer“ ali „direktor“ falirane banke. Tako je bilo več zdajšnjih ustavovernih udov gospodske zbornice, ki so bili pri raznih faliranih bankah udeleženi. Škandal Banhans-Ofenheimov je znan Moravec dr. Sturm (poročevalec ustavoverne manjšine v adresnem odboru) je igral prvo vijolino pri „hypothekarrentenbanki“ in pri vseh tej sorodnih podjetjih, osobito pri komisijonskeji banki, — mislil si je, da državno poslaništvo kot posei vsekako več nese, nego najboljša advokatura.“

Samo površno smo nekatere stavke posneli in jih podali svojim čitatelcem. Doba du najskih „gründarjev“ je dobro še v spominu vseh, nasledek je bil „krah“, zdaj občasno obubožanje! Nij čuda, da je zdaj „ustavoverstvo“ tako na slabem glasu, ali čudo je to, da si upajo isti „ustavoverci“, ki so Avstrijo pahili v propad siromaštva, da oni isti ustavoverci zdaj pri svoji stranki zopet zvonec nosijo in sebe imenujejo „državno stranko“! Kaj iščejo še ti ljudje — obogateti zdaj ne bodo več mogli.

Spomini iz slovenskega Štajerja.

IV.

Krepkega, gmotno na trdnih nogah stoječega srednjega stanu nam manjka. Naš umira v borbi z novejšim časom in tuji kapitalisti, ki oderuštvo kultivirajo, so kupci pri eksekutivnih dražbah. Ali pa nij isto tako tudi po nemških avstrijskih deželah? — Je tudi, pa v koliko manjši meri! Povsodi vegetirajo ljudje, ki za vsako ceno denar jemljejo na posodo; ali mej Nemci je obrt, je rokodelstvo, je tr-

govina, je poljedelstvo in živinoreja precej lepo razvita; narodna produkcija stoji roko v roci z novejšo dobo; človek je tam sploh več si možgane bistril; vsaj po mestih in trgih; in mej kmeti so posamezni, ki se ne bojé gmotno in duševno boljših meščanov, kmetje, ki so dober izgled celej okolici in človek ve producirati toliko, kolikor mu za silo rabi in tudi več, in kar je glavna stvar. Nemec je flegmatik in to tudi v uboštvu. Na Nemškem so okraji, kjer prebivajo siromaki, proti katerim je naš Kraševce še zapravljivec. Trdi boj za življenje v teh goratih krajih nemških človeka usposobi, da zadovoljno svoj ovseni kruh kleplje in le v praznicah malo žganja použiva. Coklje nosi in raševino, ki je za večnost tkana. Tacemu človeku nij treba iskati oderuhov. In recimo, kar hočemo, večja omika Nemštva v drugih krajih stori ljudi štedljive; v bodočnost gledajo, za starost, za bolezen skrbijo in to z doslednostjo, kakršno ima v Evropi menda le Nemec (?), ki iz zgolj doslednosti in štedljivosti lačen spat hodi. Mej tacimi ljudmi, ki so v nemcem obziru vsi bolj stiskavci, oderuhi „engros“, némajo dosti tal.

Jaz sem tako nesrečen bil, da sem se rodil na Slovenskem tam, kjer je najslabše vino na Slovenskem, vino, ki je kis uže kot mošt, pozneje pa potenciran kis, vino, ki solze v oči privabi in tenoristu „stante pede“ glas vzame. Meni se tedaj ne more očitati, da po sebi sodim, če Slovenca iz vinskih krajev zovem lahkomisljenega lahkoživca. Veselo je ljudstvo, koder po goricah trte sadi. Sece polno radosti, grlo polno pesnij. Slovenski pevec se narodno rekrutira iz teh krajev. Popeva se rado pa nikdar pri praznem bokalju. Včasih se tudi pregloboko vanj pogledava. In to ve-

Lintok.

Srce drago, kaj žaluješ!

„Zakaj pa ne študiraš, ali niji ravno včeraj dejal, ka misliš letos izpit delati?“ Tako sem nagovoril pred desetimi leti svojega prijatelja, ko ga srečam kakor človeka, ki je kaj prav druzega izgubil, dirjajočega po ulici čisto zmešanega in srditega. Veliki črni oči sti se mu svetili kot jastrebu, kadar namerja se spustiti iz višine na kokoš. „Nu! ali ne bo nič odgovora?“ mu rečem. „Nič,“ pravi prijatelj, „pusti me, norec! ali pa idi z menoj, če si zakaj!“ „Kaj pa je, za božjo sveto voljo,“ ga vprašam, „da si tako zmršen, pa tako nenavadno priljuden in ljubeznjiv, ali si morda pokraden ali ka-li?“ — „Uh, beži nu, prismoda, kdo bo meni kaj ukradel, saj nemam nič, kot nekaj knjig polnih prahu; ali pustiva to, in poslušaj me. Pravil sem ti uže,“ jame prijatelj dopovedovati, „če se ne motim,

da poznam dekleta, ki je tak srček, da ga nij na svetu tacega. Oaa me štimá, jaz pa ujo še bolj štimám; ali ta zlomek, njen očem neče o tej reči čisto nič slišati, še manje pa kaj videti. Zdej je bila celo leto z doma na nekem izobraževališči in je denes priromala zopet nazaj, še lepša, kot je odpotovala lani. Vedel sem sicer, saj mi je pisala, da pride te dni; da jo bodem uže denes videl, tega se nijsem nadejal. Ravno sem mislil iti domov, in se počasi spraviti h knjigam, ko zagledam od daleč ono okence in košati kostanj, pod katerim sem tolikokrat popeval v poznej noči: „Srce drago, kaj žaluješ itd.“, pesen njej in meni najljubšo. In ko tako premišlujem pretekla časa, mi zadoni sladak in mehak glas na uho, ozrem se, in vidim svojo ljubo mimo korakati v društvu njene sestre. Ponosno kot mlada pastarčica je marširala mimo, a še pogledala me nij, čeravno sem dobro zapazil, da me je videla. Speklo me je to v srce kot žareče jeklo, postal sem malo in gledal za

njo, vse se mi je vrtelo po glavi. Zdej ne vem, kaj mi je početi; ali me ne ljubi več, ali me pa res nij videla. To je zdaj vprašanje, ki me še ob pamet spravi. Lehko pa se še denes prepričam, ako mi hočeš pomagati.“ „Iz srca rad,“ mu odgovorim, „če je le v mojej moči in pa, da ne bo kake nevarnosti; kajti poznaš me, da sem zelo občutljiv, posebno tačas, kadar se tako prav po prijateljsko vlije cel škaf vode preko glave in vrhu še burja brije tako neusmiljeno krog nosa.“ „Pojdi ob 9. uri z mano pod njeno okno,“ pravi prijatelj, „skusila bodeva zapeti njej in meni najljubšo pesen, o kojoj sem ti prej ravnokar pravil, in videl bodem, ali se gane in mi dá kako znamenje, da je slišala, in da me še ljubi. Hajd, idiva zdaj hitro,“ pravi prijatelj, „da ti jo nekaterekrat zapojem prej, da se je malo naučiš in mene spremljevati moreš, saj je lepa, najlepša, katero Slovenci imamo.“

Zdajci sem bil pa res radoveden, kaka

selo življenje stane denarjev. A vsako leto trta ne rodi in „hude ure“ tudi vzamejo sboj marsikatero upanje.

Ali človek nij ustvarjen za varčnost, najmanje pa za stradanje. Naravno ta človek nij neumen in — eh, večno ne bom živel, mu je kmalu v mislih. Prav očitno se ta razlika mej Nemcem in takim Slovincem vidi pri dijakih. Ubožen nemški dijak strada in si naprej pomore, če tudi zraven svoje zdravje pokvari, naš mladenič iz krajev, kjer trtica solzi, nasproti temu Nemcu nij tako zavzet za stradanje; če ne gre, i nu, iz česa je Bog svet ustvaril, on pa nij Bog, in če bi ne imel dosti sreče in prelepega talenta, ki v skrajnem času dosti premore, in če bi ne bil priljubljen po svoji vnanjosti, ter ljubko veselej naravi, ki mu marsikatero instrukcijo pridobi: pač lahko bi brojili še več „izgubljenih eksistenc“.

Niti v krajih, kjer se vina ne prideluje, nij dosti boljše v tem obziru; transport nij drag, kupi se. In vse obrobje naše zemlje upliva na razvoj človeka tako, da nij zabuhlih ljudi jeden in po večjem je zemlja bogata, da, vsaj toliko, da nij treba ovsenega kruha jesti. Malo je izjem, kar se tega tiče. In postavljen v razmere, kakor sem jih v prejšnjih spisih risal, ta človek najboljše klijente oderuhom podaja. In ta oderuh najizdatnejše koplje jamo Slovenstvu: ta je najmočnejši pionir Nemštva, ker g motno ubogo ljudstvice, kakor malo slovensko, kateremu je boriti se z eksekucijo in stoterimi odstotki upnikov se ne more dosti v bran postavljati tujčevej pesti, ki ga preganja v šoli ino uradu, v famliji in v javnem življenju. Po obilnem številu advokatov na Slovenskem sodeč, mislilo bi se lahko, da je pravni čut tega našega ljudstva jako agilen in, iz tega bi se dalje sklepalo, mora ljudstvo, ki je v nižavah privatnega prava tako živo, biti Anglež s „habes - corpus acti“, tudi tedaj, če se javnega prava zavé, in vse dobro bi se dalo v bodočnosti za ta narod videti. Ali to nij tako, po slovenskem Štajerji in po Koroškem ne; zemljiški ekstrakti pri prodajah nam javljajo, da je posojilo glavna pogodba v teh krajih in izgube razdelitvah, da je več, kakor je Bogu in geniju slovenskega naroda ljubó. Zato ima toliko advokatov tu prostora in — dobro o tem živi.

G motno stališče našega naroda na slovenskem Štajerskem in Koroškem sem doslé risal; blizu tako je menda tudi na Goriškem,

akopram morebiti nekoliko boljše, ker trgovina tam več vrže in ker je italijanski element manje agresiven, nego nemški. Na tej podlagi mi bode lože opisati duševno stanje našega ljudstva v prednjih teh pozicijah. To pa hočem storiti v prihodnjih številkah če Bog da in — svoboda tiska! —a—

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. novembra.

Vprašanje nastaja, kako bode državni zbor glasoval o podaljšanji *bramborskega zakona*. Vlada želi in mora želeči, da se ta zakon sprejme. Ali kako bodo glasovale stranke? Kljub „Vaterlandovej“ opazki, da je odvisno glasovanje za ta zakon na avtonomistiški stranki od tega, kako da bode ministerstvo dopolnilo se, če bodo avtonomisti poklicani na prazne ministerske stole, je vendar verjetno, da bodo avtonomisti glasovali za podaljšanje bramborskega zakona; s tem bi bil ta zakon sprejet. Ali Taffe hoče, da se zakon sprejme z večino dveh tretjin glasov, in „Montags-Revue“ prigovarja, da bi tudi ustavoverci zanj glasovali, sicer da se bode nova vlada vzela iz avtonomistiške stranke. Mi ne vemo, je-li da pride od tega, ali ker so centralisti zmirom pretili, da nehtejo glasovati za podaljšanje bramborskega zakona, je vsekako dvomljivo, da-li bode vlada dobila za svojo predlogo dve tretjini vseh glasov. — Če se centralisti omenjenega strahu v „M. R.“ ne bodo ustrašili in premislili.

V čeških krogih v *Pragi* se glasi, da se je v češkem državnozbornem klubu osnovala komisija za narodno ravnopravnost. Ta komisija bode izdelala obsežno spomenico, katero bode deputacija oddala cesarju in vladi. V teh spomenicah bodo izražene vse želje češkega naroda glede ravnopravnosti in avtonomnega položaja kraljevine češke. Komisija o ravnopravnosti da ima izdelati štiri poročila o vseučiliščih, o srednjih in ljudskih šolah in o češkem jeziku v uradu.

Magjarski poslanec Pazmándy, ki je v zadnji seji peštanskega državnega zbora interpeliral finančnega ogerskega ministra Szaparyja, ker je ta prodajal neki državni papir, ki se bode po zakonu, katerega je Szapary sam predložil zbornici, amortiziral, je priobčil v „Magyar-Orszagu“ poslano, v katerem zopet obdoljuje Szaparyja, mu pove kje, kedaj in komu je prodal oni državni papir in naposled pové tudi da dobil 10.517 gld. in 53 kr. S tem je Pazmándy javno dejal, da Szapary v zbornici nij resnice govoril, in zahteval nadalje, da cela stvar mora priti pred tiskovno sodnijo.

V seji v soboto je peštanska zbornica poslancev sprejela v tretjem branji zakon o pridobitvi in zgubitvi ogerskega državljanstva,

zakon o pokritju upravnih stroškov, po komitatih, zakon o privilegijah hipotekarnemu oddelku ogerskega zemljiško-upnega zavoda in naposled zakon o stroških najvišjega kraljevega dvora.

Vnanje države.

Ruski carjevič naslednik je sè soprogo prišel 6. t. m. v Strasburg potem pak odpotoval v Solnograd.

Dne 2. t. m. se je takoj po otvoritvi *bolgarskega* narodnega sebranja izvolil profesor Karavelov za zborničnega predsednika, za podpredsednika pak sta bila voljena Stojanov in Tišev. vsi pristaši narodno-liberalne stranke Zbornica in ministerstvo sta si zdaj v nasprotju stala, za to je zadnje dalo svojo ostavko. Stojanov se opisuje kot izreden govornik, strastno vnet za svojo domovino in brezobziren v sredstvih za doseženje zjednjene Bolgarije.

Mej Rusijo in *Srbijo* se vrše uže dolgo časa dogovarjanja, katera vodi od ruske strani ruski poslanik v Belgradu, Persijani. 6. dan t. m. je tajnik srbskega ministerskega predsednika odpotoval s posebnim nalogom v Peterburg.

Turčija in Anglija sta se uže pobotali. — Angleška je zadovoljna samo z obljubami. V turškem ministerstvu pak ostaneta še na dalje Mahmud Nedim in Said paša, katera je prav za prav veljal angleški naskok; knez Lobanov, ruski poslanik, ki se je vrnil iz Livadije v Carigrad, je moral gotovo sultana utrditi v mislih, da ne razpusti zdanjega kabineta.

Grško vprašanje se ne gane z mesta; za to nameravajo baje velevalisti razpustiti zdano komisijo za uravnanje meje mej Turčijo in Grecijo, ter na njeno mesto postaviti drugo, ki pa o Janini ne bode nič odločevala, t. j. ker hočejo vlasti, da Janina ostane pri Turškej?

Mej *francoskimi* republikanskimi strankami hočejo nekateri senatori desnega centra osnovati nekako konservativno republikansko stranko, katero misel nekateri francoski listi vneto zagovarjajo, drugi zopet dvomijo, da bi se mogla kakšna zveza uvesti mej raznimi frakcijami na levi strani, ker v glavni točki, o novem naučnem zakonu, se ne bodo frakcije mogle zjediniti.

Pruski deželni zbor je v petek pričel glavno debato o budgetu. Kako so se vse stvari temeljito spremenile v pruskem deželnem zboru, svedoči to, ka sta dva konservativca bila izvoljena za predsednika v naučnej in sodstvenej komisiji, mej tem, ko so bili predsedniki teh dveh komisij uže več nego 10 let sami liberalci. Uvidelo se je povsodi, da denašnji modérni liberalizem nij vreden počenega groša.

je neki ta ljubeznjiva vižica, ki naj bi imela tako čudno moč. Takoj sva bila v njegovem stanovanji; imel je še tačas prijatelj citre in tudi znal malo brenkati, zdaj pa je uže vse pozabil in zamenjal citre z vinskimi sodi. Zapoje enkrat in dvakrat, in uže sem mu malo sekundiral, kar ga je zelo veselilo. In ko sva potem generalno skušnjo kolikor toliko dobro naredila, poslušalca sva bila seveda sama, šla sva si grlo namočiti in okrepiti. Šla sva k lepej Rozki, kojoj je moj prijatelj tudi rad gledal za silo, ko še one prave ljubimke nij bilo doma, in sva se tam z najboljšim moštom — oh, kako je bil dober! — pošteno pripravila na imenitni in težki koncert, katerega sva hotela napraviti pod kostanjem. Čas je meni prebitro minil, ker mi je mošt nekako posebno dopadal in še Rozka vmes, zatorej bi bil najrajši tam ostal in celo noč z moštom tolažil prijatelja. A drugače je bilo pri srci mojemu prijatelju, ki je uže komaj čakal, da

otideva, in vedno dejal, da nij nič žejen, pa da je mošt prekisel. Prorokoval mi je pri tej priložnosti prijatelj, da bom postal pijanec, ker sem mošt više cenil, kot njegove lepe ideje, ka-li? Nič nij pomagalo! Še en maselček za vsacega — hvala Bogu, tačas še nij bilo nove mere, tedaj tudi ne četrt litrov — pa me je uže pocukal zadaj za suknjo in dejal: „Zdaj pa pojdi, požeruh, pa še jutri vlivaj, kolikor hočeš, saj ti ga plačam, da boš enkrat sit, samo glej, da meni denes zopet zvezdica zasveti.“

Sladák up na sladák mošt, katerega bom jutri pil na zdravje sv. Martina in Vrbana, prestvaril me je hipoma čisto resnega in prizadeval sem si na vse kriplje, dostojno svetu, oziroma kostanju provajati svoj mojsterski in melodični moštni drugi tenor, ki pa je uže bolj v prvi bas silil in včasih celo v drugi bas zlezal. Parkrat še se odkašljava v dreveredu, ustaviva se vsak za en kostanj in brez

vseh „glasbenih vilic“ ali kako bi ta instrument imenoval, jo jameva rezati. Ali oj joj! previsoko jo je bil moj prijatelj ubral; kajti nijsva še dospela do srede pesni, pa je sape zmanjkalo mojemu prijatelju, ki je bil drugače izvrsten tenorist in še zdaj lepo zapoje, če nij prelén, in — ležala je pesen pred nogami!

„Pesen leži pred nogami“, nij sicer lep in čist slovensk izrek, a spomnila sva se ga bila v tem hipu s prijateljem, ker sva se ga bila naučila nekaj od celjskega ravnatelja Premrlega ali po domače „Iugurthe“. Pod njegovo vlado so se namreč dijaki vedno prepirali, ali bi prihodnjo nedeljo pri maši slovenski ali nemški popevali, in ker večkrat nij prišlo do sporazumljenja, se je enkrat pripetilo, da smo bili čisto tihi. Kar na enkrat prigrmi Iugurtha po stopnicah in zareži nad pevci: „Wenn Ihr schon sonst nichts kennt's, so singt's wenigstens das „Hier liegt“! Sonst sperr“

Dopisi.

Iz celjske okolice 2. novembra.

[Izvirni dopis.] Glasoviti ropar in morilec Guzej, po domače Šarkelj, od sv. Primoža, v fari šentjurske, ki je letos po noči pred sv. Telesom ondašnjega občinskega slugo Antona Mastnjaka ustrelil, pozneje pa oropal in obstrlel nekega posestnika in njegovo ženo blizu Planine nekje — tist Guzej, na katerega je uže celjska zodnija razpisala 50 gold. kot nagrado onemu, ki bi ga jej izročil; tist Guzej je v preteklem tednu zopet nekega posestnika na Jezercih blizu Dobjega ustrelil in grdo razmesaril; potem pa je oropal in sè svojimi tovariši odnesel, kar je bilo po njihovih mislih kaj vrednega. Žena umorjenega je bila pred več leti, ko je bila še dekle, sedanjemu zve rinskemu roparju Šarklju ljubica, ker pa zanj nij marala in vzela družega, jej je zažugal, da se bode maščeval. — Želeti je, da bi se temu nečloveškemu tolovaju uže konec storil in ljudstvo rešilo človeka, ki je uže toliko strahu pa škode napravil in uže samo v letošnjem letu več ljudij umoril. Nekateri so radi pripravljeni, ter pri vsakem slučaju, ki se zve, bodi si požiganje, ropanje ali umor, sebe in druge tolažijo s tem, da tega nij učinil Guzej-Šarkelj, da on nij neumen, ka bi se še tukaj potikal, da je uže gotovo davno pobegnil iz dežele itd. Pa komaj govorica o enem zločinu nekoliko potihne, se uže sliši o drugem še grozovitejšem in predrznejšem. Da nij on sam, da mora dosti pomagačev imeti, je lahko razvidno iz njegovih podjetij. Sestra Šarkljeva kakor tudi njiju stari oče, ki okolo berači, živita „mirno“ v lastnej hišici pri sv. Primožu, kakor ljudje pripovedujejo; kadar pa sin, oziroma brat in večstranski oče domov pride od svojega „posla“, se mu pripravi varno počivališče. Pravijo, da je enkrat, ko so ga žandarji nepovoljno hoteli obiskati, skočil urno svoje sestre pod krilo in se tako nepozvanim gostom umaknil. — Kmetje v postranskih vaseh ga večkrat vidijo in z njim govoré, a naznaniti si ga ne upajo, ker dobro vedó, da bi se on ali njegovih mnogih tovarišev kateri gotovo bridko maščeval nad njimi. Neki kmet mi je pripovedoval, da je prišel k njemu, rekši, da bi rad nekaj drv kupil od njega; šla sta potem, pa ne k drvam, ampak v górico; tam sta pila kake tri bokale mošta, potem pa se je Šarkelj poslovil, rekši: Jaz vam ne bom nič škodoval, vi pa tudi o meni tiho bodite in mi ne škodujte. Mož je še po tem pristavil: Rajši mu dam par bokalov

ich euch alle ein.“ Nij bilo dobro ustavljati se mu, to vsak ve, kdor ga je poznal; kajti stal je pred nami, kakor tist ruski general v „fatinici“. Malo se pogledamo in na tihem posmejemo, pa jo jamemo počasi lomiti. A komaj smo pri cincali do „im staub“, je našemu tenoristu zmanjkalo sape in ravnatelj nij vedel v tem trenutku boljše opazke kot to: „ijó! hier liegt — das lied — im stanb.“ Naslonil se je potem ravnatelj na stare črvice orglje, da še te nijso padle „in staub“ in slo nel tako, kot bi bil res „premrí“. Imeli smo potem samo tiho mašo, pa je bila tudi dobra za nas, ki itak nijsmo bili preveč pobožni. Smilil se nam je samo naš profesor verouka, ki nam je pozneje v semenišči pravil, da se je bil pri maši čisto zmotil vsled našega lepega petja.

Pa, da se vrnem k najinej serenadi. Jaz

mošta, da me potem vrag le drugače v miru pusti. Neki gostilničar. Cestni, od Šentjurja sem proti Celju ga je tudi videl ko je z enim (najbrže) njegovim pomagačem govoril; Šarkelj je šel po cesti, a za njim je šel omenjeni Cestni oštir kateremu se je pridružil neki po vna njosti ne kaj prida obetajoč možki, ki je rekel oštirju, da tam spredaj Šarkelj gre, če bi ga on (Cestni) ne naznanil gospodski ali pa prijel. Cestni oštir pa je rekel, ker Šarkelj niemu nič ne stori, tudi on niemu ne bo nič storil. Precej potem pa se je opazila straža na bližnjem nasprotnem hribci, ki je gledala na oštirjevo hišo, kdaj bo kakega človeka poslal po žandarie — tako se je pripovedovalo. Ta Guzej-Šarkelj je jako predrzen; ker se menda gospodje zani premalo brigajo, gré on sam mej nje v mesto. Pred par tedni je bil Šarkelj v Celji — tako se govori v Celji in v okolici — ter je šel tamkaj v neki hotel in si naročil pečenko, katero je pa naprej plačal in pri prvej mizi pri vratih brez jedilnega orodja povžil. Kakor hitro pa je prvi gostov se vzdignil in sobo zapustil, je tudi on vstal in odšel. Na vse te in enake vesti bi se sicer ne dalo priseči, a da je v letošnjem letu toliko in toliko poslopij požganih, toliko in toliko ljudij oropanih, postreljenih ali drugače umorjenih, to je gotova resnica. Kako je mogoče dandenes, da se toliko časa in še zdaj okolo klati človek ki je vojašk ubežnik, ubežnik iz ječe, tolikokratni morilec in ropar? Doklej bode še uganjal svoj strahoviti posel?

Domače stvari.

— (Predsinočna beseda) na korist ubogim šolskim otrokom je prostore čitalnične gostilne spet pošteno napolnila. Vrli pevski zbor čitalnični je pel blez osem dobro izbranih zborov in z njimi žel burne pohvale. Po končanej predstavi v gledališči je g. Mayerjev orkester izvrstno zabaval mnogobrojne goste, ki so se razšli še-le pozno.

— (Letošnja zima) se kaj hudo napoveduje. Komaj dobre tri tedne je, kar je pobelil prvi sneg, pa se je poročalo uže iz raznih krajev, da so ljudje zmrznili. Doslé so te žalostne novice prihajale večinoma iz Dolenskega, zadajo soboto pa so v Dobu pri Mengši pred neko hišo mrtvega našli sedemdesetletnega trdega moža, ki je menda nekoliko vinjen zvečer ob cesti zadremal in po noči zmrznil.

— (Kuga in metliški župan gosp. Hes.) Iz Metlike se nam piše dné 7. t. m.: Vsled naredbe visoke deželne vlade bila je de-

nes kazenska obravnava zoper Metliškega župana g. Hesa. Obsojen je na denarno kazen 300 gld. zaradi prestopka postave zoper kugo. Župani, pridno berite in širite po svojih občinah oglas županstva Krškega v prid sebi in svojim, da ne boste kakor mi imeli nesrečne zaprtije, vsled katere je vsakemu prometu podvezana žila. Uže smo bili s težko muko prestali polovico zaprtije, kar se sredi mesta zopet kuga prikaže i nam novih 21 dni ostre kontumacije naloži. Žalostno zares!

— (Goveja kuga) na Štajerskem slava Bogu poima. Meja okuženih okrajev nij pretopila, na novo prikazala se je v štirih občinah v okuženih okrajih. Palo in pobitih bilo je na spodnjem Štajerskem vsled kuge vsega 283 goved.

— (J. J. Kraszewski) je poslal toplo zahvalo dr. Janezu Bleiweis, ki mu je v imenu „Matice Slovenske“ čestital o petdesetletnici njegovega slovstvenega delovanja.

— (Na Zidanem mostu) se je od strmine za kolodvorom odluščilo več skalá. Zirsnilo so v Savo, a vendar železnični tir tako poškodovale, da se je moral popravljati. Ker se boé, da se bode pečina krušila še naprej, so jo začeli razstreljevati.

— (Požar) Dnó 29. m. m. je Nikolaju Pavlešiču na Perudinah v Črnomeljškem okraji zgorela hiša s hlevom vred. Zakurili so za večerjo, pa se je vnela slama nad kuhinjo, ker nad ognjiščem nij bilo dimnika. Škode je 300 gld., rešili so samo živino. Zavarovano nij bilo nič. Koliko nesreče se po deželi zgodi vsled tega; ker ljudje svojeglavni nehčejo zidati dimnikov, kakor se gré. Pa še seno in slamo spravljajo pod streho.

— (Tiskovna svoboda.) Iz Gorice se nam piše dne 8. t. m.: Včerašnja številka „Soče“ je bila konfiscirana zaradi dopisa iz Srednje Istre, v katerem so z živimi bojami popisane tamošnje narodnostne, šolske in politične razmere, ter resnično povedano, koliko je zdanjega položaja kriva vlada, oziroma njeni organi, kateri so pomagali širiti italijanstvo.

— (Občinske volitve.) Občinski zastop na Travi v Kočevskem okraji je za župana izvolil Janeza Muhiča, za svetovalca pa Jožefa Rajžlja in Jožefa Krausa. — V Brigah (Tiefenbach) je za župana izvoljen Janez Weber, za svetovalca pa Pavel Peitler in Jurij Malnar. Občini Godoviču okrajnega glavarstva logatskega je za župana izvoljen Janez Pagon; prvi svetovalec je Jože Govekar, drugi Jože Gruden. — V Doléh je za župana izvoljen Pavel Gruden, za prvega svetovalca Luka Rajec, za drugega pa Janez Govekar. — V Mavčičah so soglasno spet izvoljeni prejšnji možje: za župana Matej Zelnik, za svetovalca Jurij Drakslar in Tine Gorjanec. — Pred dvorom je bil jednoglasno spet za župana izvoljen gospod Edvard Urbančič ki zdaj občni županuje uže 18 let.

— (V Trstu) je pred dvema tednoma v morje pal in utonil Vipavec France Bratašević, ki je v noveji ladjestaji služil za čuvaja. Star je bil 32 let. Na vseh Svetih dan so še le našli mrtvo truplo.

— („Vrtec“) za mesec november prinesel je našej slov. mladini nasledaje poučno in kratkočasno berilo: 1. Dobrih sirot Bogue zapusti (daljša povest); 2. Materina dušica na pokopališči (povest); 3. Ne odlašaj dela (povest); 4. Kdo sem (pesen); 5. Bratec in sestra (pesen gospé Lujize Pesjakove z

sem se za trebuh držal od smeha in se skrivaj za veliki kostanj, ko se je tudi nama z mojim prijateljem bilo zgodilo jednako. A ker se mi je prijatelj smilil in ker sem se bal, da me ne mara ne loputne enkrat za uho, kajti hude jeze je bil ta moj prijatelj, in ker se je moja žejna duša uže veselila na jutrajšnji mošt, sem se hitro zopet resnega delal in mu dejal: „Hej! Korajža velja, poskusiva drugo, pa le nizko, da se nama spet sapa ne zapre.“ Nijsva se dolgo posvetovala nego zapela znano: „Tebe kličejo solzice,“ katera se nama je še nekaj posrečila, samo jezilo je prijatelja pozneje, ka jaz nijsem vedno jednega glasu pel, ampak tu drugi glas, tu tretji včas celo četrti glas, kakor mi je bolj kazalo, da le prevelike disharmonije nij bilo.

(Konec prih.)

lično podobico); 6. Jurčeto ve nadloge (povest); 7. Tudi to mine (narodna pripovedka); 8. Lov na leva (s podoba); 9. Črtice ruske zgodovine (po Nestoru priobčuje A. K.); 10. Otroci si pišejo (kratke vaje v spisovanju listov); 11. Razne stvari: Drobtine, uganke in slovstvene novice. — Vrtec stoji za vse leto 2 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr. in se še vsi letošnji listi lahko dobodo.

Razne vesti.

* (V Sarajevu) je zadnji četrtek febm. vojvoda Württemberg slavnostno odprl c. kr. realni gimnazij in vojaški penzionat za dečke. Navzočni so bili vsi vojaški, deželni in duhovenski dostojanstveniki. Vodja realnemu gimnaziju je dr. Zoch, poveljnik vojaškemu penzionatu za dečke pa nadlehtenant Grivicic.

* (Prositi!) Magjari se koljejo mej saboj. Novčni minister grof Szapary je pozval na dvoboj poslanca Pazmanyja, grof Viktor Zichy, bivši državni tajnik, in novinar Asboth pa sta se uže dvobojevala: streljala sta dvakrat jeden na drugega trideset korakov narazen, pa obadva — mimo, nobeden nij bil zadet.

Javna zahvala.

Blagorodni gospod Miroslav Korén, posestnik v Planini, je daroval tukajšnji šolske knjižnici devetnajst vezanih letnikov „Novic“. Podpisano ravnateljstvo si šteje v prijetno dolžnost blagumu dobrotniku po tem potu najtoplejšo zahvalo izreči.

Ravnateljstvo šole v Planini,
dné 5. novembra 1879.

Josip Benedek,
nadučitelj.

Nove vozne liste

za železnice

prav po nizkeji ceni priporoča

„Národní tiskarna“ v Ljubljani.

Dunajska borza 8. novembra.		Dunajska borza 9. novembra.	
Europski drž. dolg v bankovih	40	Pri steau: Grünwald	70
Europski drž. dolg v srebru	70	Pri steau: Brünner	70
Zlata renta	80	Pri steau: Markt iz	75
1860 drž. posojilo	127	Pri steau: Polnjskega	837
Akcije národne banke	269	Pri steau: Lujaja	90
Kreditne akcije	116	Pri steau: Celovca	55
London	9	Pri steau: Kloss iz	31
Napol.	5	Pri steau: Fischbach iz	56
C. kr. cekini	57	Pri steau: Koevja	56
Državne marke		Pri steau: Reinisch, Hel-	
		Pri steau: ffrich iz	
		Pri steau: Dunaja	

Lep, na pol pokrit, čisto nov

voz (faëton)

prodaja se prav po ceni. Isti je jako legak in pripraven ter prirejen tudi za sani. Naslov prodajalca dové administracija tega lista. (529—2)

Da se p. n. občinstvo obvaruje oškodovanja s ponarejevanjem mojih izdelkov, prosim se, da se pazi na poleg stoječe varstveno protokolirano znamenje.

C. kr. izključ. avstr. in kr. ogerska priv.

repinčeva kvint-esenea!

Protokolirana varstvena marka.

Najizvrstnejše sredstvo, da pospešuje polno rast las in brade, ki se celo na golih mestih dá z izvrstnim uspehom rabiti. Mnogo priznanje je došlo. Cena gld. 1 av. v.

Z zgoreno esenco je izključno samo pri meni narajena

pomada ali olje od ljubja kineškega drevesa

za rabo, vsaka druga pomada samo ovira uplivanje. 1 lonček gld. 1, 1 flacon olja gld. 1. 1 kos kosmetique iz ljubja od kitajskega drevesa 50 kr.

Orientalni ekstrakt cvetličnega mleka, cena gld. 1 av. v.

Narejen po prestarem izvornem receptu. Nedosegljivo sredstvo za ohranjenje in odstranjenje vseh pomanjklivosti na polti, in odpravlja šinje, ogrece, bakrene madeže, pege, mozolce. Da se uspeh doseže, naj se rabi mnilo od cvetličnega mleka, 1 kos 30 kr.

Hair-Milkon (mleko za omajenje las)

ima to čudovito lastnost, da daje sivim in belim lasem prvotno barvo. Uspeh se pokaže v 8 do 10 dnih. Samo jedno poskušnjo velja, pa se bode vsakdo preveril, kako izvrstno upliva to jedino sredstvo. Cena sklenici gold. 2.50.

Te specialitete ima prave v glavnej zalogi samo:

J. PATERNOSS, parfemér in lastnik več c. kr. privilegijev na Dunaji, I., Spiegelgasse Nr. 8.

Navod za rabo je priložen v več jezikih.

Vnanje naročbe izvršujú se s poštnim povzetjem ali pa s pripisanim svoto, točno, ter se za zavoj uračuna 10 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfeméru.

(502—2)

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse,

FILIPA NEUSTEINA,

(520—1)

priporoča p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila. Tisoč spričeval je potrjujejo.

P. n. občinstvo se prosim, da samo one specialitete za prave sprejema, ki so z našo firmo raznamovane.

Neusteinove posladkorjene pile sv.

Elizabete za čiščenje krvi, lahko odganja, čistijo kri, in niso škodljive; dobre posebno pri boleznih v spodnjih organih, žilnici, boleznih prsnih organov, kože in oči, otrok in žensk; odpravijo zapreje, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te bice. 1 valar, 8 škatlic, s 120 pilami, stane 1 gld., posamezne škatlice 15 kr.

Odlikovane so te pile z jako častecim spričevalom dvornega svetovalca prof. Pitha.

Beaume' Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Brownova pomada, najizvrstnejše sredstvo za ohranjenje in barvanje las, daje lasem prvotno barvo. Velik lonček stane 2 gld., majhen 1 gld.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem, da osivelemu lasu vsako barvo (črno, rjavno, rumeno). 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži gladkost, finost in mehkost, (belo ali roza), 1 gld. in 50 kr.

Damascenska cvetlična crème za finost in gladkost kože gld. 1.40.

Demascensko cvetlično milo 55 kr.

Gušni duh, najboljšo sredstvo proti guši (krofui). 70 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za tebenje otrok, najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

Victoria zobni prah, najboljšo sredstvo za čiščenje zob 35 kr.

El Benito, jedino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljanju luskin. 1 gld. 80 kr.

Dr. Fremonta prerodilni likér, najboljšo in svežilo. 2 gld.

Prsne cigarete iz smrekovih igel, najboljšo sredstvo zoper nadoho. 25 kosov 1 gld.

Quebracho izleček, priporočata dr. Seoda na Dunaji in dr. Penzold v Erlangu zoper nadoho 1 gld. 1—

Dr. Schmittovi Guaco-izdelki

Guaco - prilepek zoper raka, gnjilobo in kosteh in vse vrste ran. 3 gld.

Guaco - tinktura zoper vse hudo kvarjenje krvi, prehladnje v želodci itd. Gld. 1.50, 2.50, 4—

Guaco - mazilo, katero vse bolečine odpravi, ako se z njim namaže. 3 gld.

Guaco-esenca zoper gnjilobo in bolečine v zobeh. 1 gld. 50 kr.

Hallerjeve jodne pastile, nadomeščajo popolnem kitovo salo. Te jodne pastile ozdravijo bramorje, zastarelo siphilis, bolečine v glavi, žlezah in na očeh. 1 skrinjica 60 kr.

Injection Cadelle, ozdravi jako naglo vsak mehurni katar (tripier ali beli tok) brez slabih nasledkov. 1 gld. 60 kr.

Albuminat od železa, najuspešnejše zdravilo bledicnim, rekonvalescentom in bolnim na živcih itd.; uže čez malo dni se čuti, kako albuminat od železa vpliva. 1 gld. 50 kr.

Dr. Heiderjev zobni prah, 35 kr.

Kumys, najboljšo sredstvo zoper slabo prebavljenje, drisko, ponehavanje močij, shušavanju in sušici. Cena jedne sklenice 80 kr.

Menthin, najboljšo zdravilo za želodec, potolaži krč, se rabi tudi kot zobna tinktura in ustna voda. 50 kr.

Margaritte-bonboni zoper kašelj, 30 kr.

Oreillon, dobro zoper vse usesne bolezni, proti gluhosti, šumenju itd. 70 kr.

Odontin zobna pasta, naredi najčrnejše zobe bele ko biser. 70 kr.

Po-ho, iz Kine prinešen, olajša takoj najhujšo migreno in bolečine v glavi. 1 gld.

Dr. Bayerja pravi pulherin, je najboljšo sredstvo zoper šinje, daje koži nlijno in rožno barvo. 1 gld. 50 kr. in 80 kr.

Royerjevo hemeroidno mazilo, tem priporočeno, katere hemeroide nadlegujejo. 1 gld. 60 kr.

Salycil-antisiutin, proti sitnemu potenju rok in nog. 50 kr.

Salycilno milo, najboljšo in najcenejšo milo. 25 kr.

Schrierove zobne pile, za votle zobe najboljšo zdravilo. 25 kr.

Storax - creme, čudovito pomaga pri vseh kožnih boleznih. 80 kr.

Wlinsi - papir, proti nahodu, prsnemu kataru, prehlajenju v vratu in hripi. 1 gld. 20 kr.

Umeteljniški sok, iz najboljših švicarskih plavinskih zelišč; olajša takoj vsak kašelj in prsno bolezen. 70 kr.

Aromaticen duh zoper trganje po udih, 70 kr.

Vedno v zalogi je: Kondensirano švicarsko mleko 55 kr. Nestlejeva otročja moka 90 kr. Dr. Golijev jedilni prah 84 kr. Poppova anaterinina ustna voda 1 gld. 40 kr. Liebigov mesni ekstrakt jeden četrta funta 80 kr. Dr. Pfeffermannova zobna pasta 1 gld. 25 kr. Poltova resedna pomada 1 gld. 50 kr.

Veliko skladišče parfemerij, mila, pomad itd. prvih pariških firm. — Čokolade francoske kolonije od 60 kr. do 3 gld. funt. — Pravi ruski čaj 1 gld. jeden četrta funt. — Skladišče vsakojakih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, brizgalnice, bandaže itd. jako ceno. — Velika zaloga zobnih krtac, smink in drugih toaletnih reči. — Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjene obliki, kakor kinin, kopaiva, doverski prah, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarbar, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižji ceni. — Najznannejše specialitete farmacije in parfemerije, francoske, angleske, ameriške, nemške, švicarske in avstrijske se pri nas vedno dobivajo.

Vse reči, ki spadajo v farmacijo, parfemerijo in k toaleti pariške razstave 1878, dobivajo se tu, in se cenilniki zastoj razpošiljajo.

Opozorujemo posebno na knjigo: „Dr. Boll's Schönheit- und Gesundheitspflege“ cena 30 kr.

Pivo od železa, boljše in zdravljše, nego vsi drugi sladni izdelki, krepí in redi zdrave, rekonvalescente in boine. 50 kr.

Mi razpošiljamo ali proti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate.